

”

**این یک تصادف نیست
که میدان حضور
مردم در اقتصاد و
تولید، دانش بنیان‌ها
باشند و با توجه به
استدلال‌های این متن
در نهایت می‌توان
گفت که در یک آینده
دانش بنیان برای ایران
عزیز، اراده آزادی
مردم برای ساختن
و پیشرفت در علم،
فناوری و اقتصاد از
طریق دانش بنیان‌ها به
میدان آید**

پیشرفت در قلب جوانان جایی پیدا کند، می‌توان گفت که دانش بنیان‌ها کانون‌های توسعه و پیشرفت کشور هستند چرا که می‌توان با مسامحه پروژه مشترک میان مردم و سیاست در اقتصاد، علم و فناوری، توسعه یا پیشرفت نامید و دانش بنیان‌ها سرآغاز شکل‌گیری و تقویت برآمدن اقتصاد قدرتمند ایران در آینده و حضور مثال‌زدنی کشور در مرزهای علم و فناوری هستند. همین‌طور باید بدانیم که چه در شکل‌گیری اقتصاد مردمی و بنیان نهادن سرچشمه‌ها و سرآغازهای آن و چه خصوصی‌سازی بخش‌های دولتی و نیمه‌دولتی، مسأله فناوری و توجه به علم بسیار اهمیت دارد و راهی است که به یاری حضرت حق از سر بلندی ایران و حل مشکلات و رفاه مردم عبور می‌کند.

[۱] در این مقاله این دو کلمه هم خانواده و با هم در نظر گرفته می‌شوند. با وجود اینکه نگارنده از تمایز و نسبت آنها تا حدودی آگاه است ولی این نسبت و تمایز به هدف مادر کلیت این متن خلی وارد نخواهد ساخت.

[۲] در این مبحث بسیار از طرح بحث «انقلاب اسلامی: جهانی میان دو جهان» از چند سال پیش تا امروز توسط استاد اصغر طاهرزاده تبیین می‌شود. بهره بردارم.

[۳] در این مبحث با تکیه بر کتاب‌های «حرف‌هایی با دخترم درباره اقتصاد» و «قدرت تخریب خلاق» نگاشته شده است. ابداعی تخصصی در رابطه با اقتصاد نداشته و متواضعانه از نقطه شکل‌گیری اقتصاد در کشور پرسیده شده است.

[۴] Parasite capitalism

[۵] از کتاب فلسفه حق هگل بهره بردارم.

شد، مردم و اقتصاد جز از طریق اقتصاد نوآور و دانش بنیان مرتبط نمی‌شوند و همین‌طور ارتباط مردم با علم و فناوری نیز جز از طریق دانش بنیان‌ها شکل نمی‌گیرد و البته اقتصاد دانش بنیان در نام خود نسبت میان اقتصاد و علم و فناوری را واضح می‌کند. همان‌طور که گفته شد دو نوع آزادی وجود دارد. یکی آزادی فردی که بی‌نسبت با سیاست و فضیلت است و گاهی آزادی و موفقیت یکی به معنی تحمیل خشن فقر و سلب آزادی از دیگری است. این آزادی را در دنیای فلسفه با عنوان «آزادی انگلیسی» می‌شناسیم چرا که اهل فلسفه انگلیسی در این باب بیشتر سخن گفته‌اند و صورتی از آن همان «آزادی از» است که از آن سخن رفت. همین‌طور آزادی دیگری وجود دارد که آزادی فرد بدون فضیلت، حضور سیاسی و قدم نهادن در راه آرمان یک روحی جمعی و کلی امکان‌پذیر نیست. «آزادی برای» که از آن سخن رفت صورتی از این آزادی است که تاریخ‌ها با آن آغاز می‌شوند و پایان می‌یابند. باید بتوان این آزادی را در هر استنتاج از یکی از سه مفهوم «اقتصاد»، «علم و فناوری» و «مردم» به هر کدام از دو مفهوم دیگر و برعکس نشان داد و درست همین جاست که در سه مقدمه قبلی نقش دانش بنیان‌ها برجسته می‌شود.

این یک تصادف نیست که میدان حضور مردم در اقتصاد و تولید، دانش بنیان‌ها باشند و با توجه به استدلال‌های این متن در نهایت می‌توان گفت که در یک آینده دانش بنیان برای ایران عزیز، اراده آزادی مردم برای ساختن و پیشرفت در علم، فناوری و اقتصاد از طریق دانش بنیان‌ها به میدان آید و اگر این امکان با روایت

